

den Opfattelse, at ikke mindst med Hensyn til et Spørgsmaal som Alkoholspørgsmaalet, der berører store Befolkningskredses daglige eller selskabelige Vaner og stærke Fordomme i Tiden, er, om jeg maa udtrykke det saaledes, Evolution at foretrække for Revolution. Om Evolutionen, Udviklingen, vil og bør føre til et fuldstændigt Alkoholforbud som nødvendigt Middel til Alkoholspørgsmaalets endelige Løsning her i Landet, derpaa overlader dette Lovforslag til Udviklingen i Landet og i Folket at svare. Naar man derfor saa stærkt og saa vedholdende har betegnet det som et Forbudsforslag, maa det deroverfor understreges, at det er til Udviklingen i Landet og i Folket, Lovforslaget alene overlader Besvarelsen af Spørgsmaalet om Forbud eller Ikke-Forbud. Besvarelse eller Drøftelse af Spørgsmaalet: Om Alkoholforbud er det rette Middel til Alkoholspørgsmaalets Løsning, er derfor uden Betydning for Afgørelsen af Stillingen til *dette* Lovforslag.« — *Indenrigsministeren*, som derefter fik Ordet, erkendte dette sidste, men troede ikke, at Tiden er inde til at gaa den Vej, som Lovforslaget anviser. Han udtalte: »Det er — — — Tvivlen om, at Lovforslaget med Hensyn til de Forudsætninger, som maa være skabt, før man kan gøre sin Indsats og indenfor videre Kredse paatvinge den enkelte Afkald paa hans personlige Forbrug — det er dette, som har gjort, at man fra Regeringens Side *ikke* har ønsket, trods den Opfordring, som dertil var givet, at fremsætte Lovforslaget for Rigsdagen.« Ministeren mente, at man først maa benytte de Midler, som den bestaaende Lovgivning giver — eventuelt videre udviklet —, til en stærk Reduktion af Udsalgs- og Udskænkingsstedernes Antal og søge at gøre den unge Slægt dybere og stærkere interesseret i Udryddelsen af Drikkeskikken. Ministeren udtalte sig om Lovforslagets Enkeltheder og kritiserede nogle af disse, medens han udtalte sin Sympati for andre. Han sluttede med at udtale Haabet om, at Lovforslaget »under dets videre Gang maa afsætte gode Frugter for det effektive Ædruelighedsarbejde her i Landet, saaledes at vi ad Frivillighedens Vej i det hurtigste Tempo kan naa saa langt, at Skridtet til Forbud i Kommunerne kan gøres lettere og hurtigere, end Tilfældet hidtil har været, og paa en saa betryggende Maade, at det kan blive Grundlag for en Udvidelse til større Omraader, til Amt og til Land.« Ministeren anbefalede »de i Lovforslaget nedlagte Tanker til en velvillig og forstaaende Overvejelse«.

Venstres Ordfører, Hagbart Berg, der tillige er en af Forslagsstillerne, udtalte, at han var »fuldkommen overbevist om, at de Betragtninger, som den højtærede Minister fremkom med her i Dag, finder en ganske overordentlig stor